

Mob: +919682536974, E-Mail: ansarullah@qadian.in ਮੁਹੱਲਾ ਅਹਮਦੀਆ ਕਾਦੀਆਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ (ਪੰਜਾਬ)

ਗ਼ਜ਼ਵਾ ਤਬੂਕ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੀਰਤਿ ਨਬਵੀ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦਾ ਬਿਆਨ

ਸੰਖੇਪ ਵਿਵਰਨ ਖੁਤਬਾ ਜੁਮਆ ਹਜ਼ਰਤ ਮਿਰਜ਼ਾ ਮਸਰੂਰ ਅਹਮਦ ਖ਼ਲੀਫ਼-ਤੁਲ-ਮਸੀਹ ਅਲ-ਖ਼ਾਮਿਸ ਅੱਯਦਾਹੁੱਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਬਿਨਸ੍-ਰਿਹਿਲ੍ ਅਜ਼ੀਜ਼, 31 ਅਕਤੂਬਰ 2025 ਈ., ਮਸਜਿਦ ਮੁਬਾਰਕ, ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ ਟਿਲਫ਼ੋਰਡ, ਯੂ.ਕੇ.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ﴿۱﴾ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿۲﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۳﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۴﴾ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿۵﴾ مُلْكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿۶﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿۷﴾ إِهْدِنَا صِرَاطَ الْمُسْتَقِيمِ ﴿۸﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿۹﴾

ਤਸੱਹੁਦ, ਤਅੱਵੁਜ਼ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਫ਼ਾਤਿਹਾ ਦੀ ਤਿਲਾਵਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅੱਯਦਾ ਹੁੱਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਬਿਨਸ੍-ਰਿਹਿਲ੍ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਗ਼ਜ਼ਵਾ ਤਬੂਕ ਦਾ ਅੱਜ ਕੱਲ ਜ਼ਿਕਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਇਸ ਗ਼ਜ਼ਵੇ ਦੇ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ ਤਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ **ਤਾਰੀਖ਼** ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਲਾਮੀ ਫ਼ੌਜ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪੜਾਅ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਸਫ਼ਰ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਫ਼ਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਲਗਾਤਾਰ ਨਮਾਜ਼ **ਜ਼ੂਹਰ** ਅਤੇ **ਅਸੂ** ਅਤੇ **ਮਗ਼ਰਿਬ** ਅਤੇ **ਇਸ਼ਾਅ** ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਕੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ। ਇਸ ਸਫ਼ਰ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁੱਰ ਰਹਮਾਨ ਬਿਨ ਔਫ਼ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੂੰ ਨਮਾਜ਼ ਦੀ ਇਮਾਮਤ ਦੀ ਤੌਫ਼ੀਕ ਮਿਲੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਫ਼ਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮੀ ਫ਼ੌਜ **ਕੌਮਿ ਸਮੂਦ** ਦੇ ਖੰਡਰਾਂ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘੇ। ਇਸ ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਨਾਮ **ਹਜ਼ਰ** ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਦੀਨੇ ਤੋਂ ਤਬੂਕ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅੱਜ ਕੱਲ ਇਸ ਨੂੰ **ਮਦਾਇਨਿ ਸਾਲਿਹ** ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਪਾਣੀ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਜੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਮਨ੍ਹਾ ਫ਼ਰਮਾਇਆ। ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਬਸਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਿਲ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ **ਜ਼ੂਲਮ** ਕੀਤਾ ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ। ਇੰਝ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਮੁਸੀਬਤ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿਹੜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਰਿਵਾਇਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਕਿ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਆਪਣਾ **ਚਿਰਗਾ ਮੁਬਾਰਕ** ਢੱਕ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸਵਾਰੀ ਤੇਜ਼ ਕਰ ਲਈ।

ਇਸੇ ਸਫ਼ਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੀ ਉਠਣੀ **ਕ਼ਸਵਾ** ਦੇ ਗਵਾਚਣ ਦਾ ਵਾਕਿਆ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਆਇਆ। ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ ‘ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ **ਐਤਰਾਜ਼** ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸ਼ਖ਼ਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਹੰਮਦ ਖੁਦ ਨੂੰ ਨਬੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਚੀ ਹੋਈ ਉਠਣੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕ਼ਸਮ! ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਜਿਸ ਦਾ ਇਲਮ ਮੈਨੂੰ ਖੁਦਾ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਖੁਦਾ ਨੇ ਉਠਣੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫ਼ਲਾਣੀ ਫ਼ਲਾਣੀ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਇਸੇ ਸਫ਼ਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਰਾਹ ਭੱਤਾ (ਜ਼ਾਦਿ ਰਾਹ) ਯਾਨੀ **ਰਾਸ਼ਨ** ਵੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਖ ਲੱਗੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪਾਣੀ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਉਠਾਂ ਨੂੰ **ਜ਼ਿਬਰ** ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਚਾਹੀ, ਜਿਹੜੀ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਪਰ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਵਾਰੀਆਂ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਐਸਾ ਕਰੋ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਬਾਕੀ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਰਾਸ਼ਨ ਮੰਗਵਾਓ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ **ਬਰਕਤ** ਦੀ ਦੁਆ ਕਰੋ। ਚੁਨਾਂਚਿ ਇੰਝ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਨ 'ਤੇ ਬਰਕਤ ਦੀ ਦੁਆ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਬਰਕਤ ਪਈ ਕਿ ਸਭ ਨੇ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਰੱਜ ਗਏ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਰਾਸ਼ਨ ਬਚ ਗਿਆ।

ਇਸ ਸਫ਼ਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਈ ਵਾਕਿਆਤ ਪੇਸ਼ ਆਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਨਤੀਜੇ ਅਤੇ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੋਈ। ਇੱਕ ਨੇ ਦੂਸਰੇ ਦਾ ਹੱਥ ਚਬਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਜਦ ਦੂਸਰੇ ਸ਼ਖ਼ਸ ਨੇ ਹੱਥ ਖਿੱਚਣਾ ਚਾਹਿਆ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਖ਼ਸ ਦੇ **ਦੰਦ** ਟੁੱਟ ਗਏ। ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਖ਼ਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਟੁੱਟਣ ਵਾਲੇ ਦੰਦਾਂ 'ਤੇ **ਮੁਆਵਜ਼ੇ** ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾ ਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸ਼ਖ਼ਸ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਤੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਿੰਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਚਬਾ ਜਾਂਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਕਿਸੇ ਉਠ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਸ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਵੀ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੋਇਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਸਫ਼ਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਖਜੂਰ ਦੇ **ਬਾਗ਼** ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਣਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਕੁੱਝ ਸਹਾਬਾ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਓ ਕਿ ਇਸ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਖਜੂਰ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਫਲ ਹੋਵੇਗਾ? ਸਭ ਨੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਇਆ, ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਵੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਇਆ, ਬਾਗ਼ ਦੀ **ਮਾਲਕਿਨ** ਕੋਲ ਹੀ ਖੜੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦ ਫਲ ਉੱਤਰੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਵਜ਼ਨ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ। ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ ਉਸ ਔਰਤ ਕੋਲੋਂ ਬਾਗ਼ 'ਚੋਂ ਹਾਸਿਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਫਲ ਦਾ ਜਦ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਵਜ਼ਨ ਦੱਸਿਆ ਜਿਹੜਾ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਇਆ ਸੀ।

ਫਿਰ ਇਸ ਸਫ਼ਰ ਦੌਰਾਨ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਅੱਜ ਰਾਤ ਬਹੁਤ ਸ਼ਦੀਦ **ਹਨੇਰੀ** ਅਤੇ **ਤੂਫ਼ਾਨ** ਆਵੇਗਾ। ਚੁਨਾਂਚਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ਿੱਦਤ ਦੀ ਹਨੇਰੀ ਆਈ। ਇਸ ਸਫ਼ਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਈ ਕ੍ਰਿਸਮ ਦੇ **ਚਮਤਕਾਰ** ਵੀ ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੀਂਹ ਦੇ ਵਰ੍ਹਣ, ਖਾਣ ਪੀਣ ਦੇ ਰਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਅਤੇ ਖ਼ਾਲੀ ਖੂਹ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਭਰ ਜਾਣ ਵਰਗੇ ਚਮਤਕਾਰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ।

ਗ਼ਜ਼ਵਾ ਤਬੂਕ ਵਿੱਚ ਪਹਿਰੇਦਾਰੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ਼ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਕਿ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਖ਼ਾਸ ਹਿਫ਼ਾਜ਼ਤ 'ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਉਬਾਦ ਬਿਨ ਬਿਸ਼੍ਰ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੂੰ ਮੁਕੱਰਰ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਫ਼ੌਜ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਚੱਕਰ ਲਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਯਾ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ! ਅਸੀਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਚੱਕਰ ਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਤਕਬੀਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ। ਕੀ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਸਾਡੇ ਇਲਾਵਾ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਹਿਰੇ 'ਤੇ ਮੁਕੱਰਰ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਨਹੀਂ! ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੁਕੱਰਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਝ ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ **ਸਵੈ ਸੇਵਕ** ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹੋਣ। ਇਸ

‘ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਸਿਲਕਾਨ ਬਿਨ ਸਲਾਮਹ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਖੜੇ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਲਾਈ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੀ ਮੁਹੱਬਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਯਾ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ! ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਸ ਘੋੜ ਸਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਕਲਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਡਿਊਟੀ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ **ਹਿਫ਼ਾਜ਼ਤ** ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ‘ਤੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਦੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਰਾਹਿ ਖੁਦਾ ਵਿੱਚ ਹਿਫ਼ਾਜ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਹਿਫ਼ਾਜ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ‘ਤੇ ਰਹਿਮ ਕਰੇ। ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜਿਸ ਜਿਸ ਦੀ ਹਿਫ਼ਾਜ਼ਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਹਰ ਜਾਨ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਇੱਕ **ਕੀਰਾਤ** ਅਜ਼ ਮਿਲੇਗਾ।

ਤਬੂਕ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇਹ ਹਾਲ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਪੜਾਅ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੁੱਝ ਨਾ ਕੁੱਝ ਲੋਕ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਸਗਾਬਾ ਦੱਸਦੇ ਕਿ ਹਜ਼ੂਰ ਅੱਜ **ਫ਼ਲਾਣਾ** ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ‘ਤੇ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡੋ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭਲਾਈ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਸਿਵਾ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਵਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਜ਼ਰ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਦਾ ਉਠ ਬਿਲਕੁਲ ਸੁਸਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਖ਼ਿਰਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉਠ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਸਿਰ ‘ਤੇ ਚੁੱਕ ਕੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲ ਪਏ। ਕੁੱਝ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਪੜਾਅ ‘ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਸ਼ਖ਼ਸ ਇਕੱਲਾ ਚਲਿਆ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ‘ਤੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ **ਕਾਸ਼!** ਇਹ ਅਬੂ ਜ਼ਰ ਹੋਵੇ। ਜਦ ਉਹ ਕਰੀਬ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਖ਼ਸ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਜ਼ਰ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਹੀ ਹਨ। ਇਸ ‘ਤੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਅੱਲਾਹ ਅਬੂ ਜ਼ਰ ‘ਤੇ ਰਹਿਮ ਫ਼ਰਮਾਵੇ, ਉਹ **ਇਕੱਲਾ** ਹੀ ਚੱਲਿਆ ਹੈ, **ਇਕੱਲਾ** ਹੀ ਫ਼ੌਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ **ਇਕੱਲਾ** ਹੀ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਜ਼ਰ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਦੇ ਬਾਰੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦਾ ਇਰਸ਼ਾਦ **ਹਰਫ਼-ਬ-ਹਰਫ਼** ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਚੁਨਾਂਚਿ ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਦੇ ਦੌਰਿ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮਦੀਨੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਦੂਰ ਮੁਕਾਮ ‘ਤੇ ਸ਼ਿਫ਼ਟ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਫ਼ਾਤ ਦਾ ਵੇਲ਼ਾ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੀਵੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਈ। ਇਸ ‘ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਜ਼ਰ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਹੋ। ਮੈਂ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਖ਼ਸ ਬੀਆਬਾਨ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਫ਼ੌਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨਮਾਜ਼ਿ ਜਨਾਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਈਮਾਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਜਮਾਅਤ ਸ਼ਰੀਕ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਾਲ ਹੀ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਜ਼ਰ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲ਼ੇ ਜਿੰਨੇ ਲੋਕ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਉਹ ਸਭ ਫ਼ੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਬੀਆਬਾਨ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਫ਼ੌਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਹੀ ਉਹ ਸ਼ਖ਼ਸ ਹਾਂ, ਬਸ ਤੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਹੋ। ਜਦ ਮੈਂ ਫ਼ੌਤ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਗੁਸਲ ਦੇ ਕੇ ਮਦੀਨੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ ‘ਤੇ ਰੱਖ ਦੇਣਾ। ਚੁਨਾਂਚਿ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਜੇ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਲੰਘੀ ਸੀ ਕਿ ਉਥੋਂ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁੱਲਾਹ ਬਿਨ ਮਸਊਦ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਸਮੇਤ ਲੰਘੇ। ਉਹ ਇਰਾਕ ਤੋਂ ਉਮਰੇ ਦੀ ਨੀਅਤ ਨਾਲ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਜ਼ਰ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਦਾ ਜਨਾਜ਼ਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਰੋਣ ਲੱਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਸੱਚ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਅਬੂ ਜ਼ਰ **ਇਕੱਲਾ** ਹੀ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ **ਇਕੱਲਾ** ਹੀ ਫ਼ੌਤ

